

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่นในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 ได้มีการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไป (ตารางที่ 1-2)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการสอนภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มทักษะภาษาไทย สภาพและปัญหาอื่น ๆ (ตารางที่ 3-22)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	198	67.8
ชาย	94	32.2
อายุ		
21 - 25 ปี	25	8.6
26 - 30 ปี	92	31.6
31 - 35 ปี	90	30.9
36 - 40 ปี	33	11.3
41 ปีขึ้นไป	52	17.8
วุฒิการศึกษา		
วุฒิศร		
มี	265	90.8
ไม่มี	27	9.2
ระดับวุฒิศรที่ได้รับ		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	31	11.7
อนุปริญญา	98	37.0
ปริญญาตรี	136	51.3
การศึกษาภาษาไทยเป็นภาษาเอกหรือโท		
เคย	45	15.4
ไม่เคย	247	84.6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วุฒिवิชาชีพอื่น		
มี	38	13.0
ไม่มี	254	87.0
ระดับวุฒिवิชาชีพที่ได้รับ		
ต่ำกว่าอนุปริญญา	25	65.8
อนุปริญญา	9	28.7
ปริญญาตรี	4	10.5
ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
2 ปี หรือต่ำกว่า	125	42.8
3 - 4 ปี	76	26.0
5 - 6 ปี	32	11.0
7 - 8 ปี	21	7.2
8 ปีขึ้นไป	38	13.0

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนร้อยละ 67.8 เป็นหญิง ครูจำนวนร้อยละ 32.2 เป็นชาย ครูจำนวนร้อยละ 31.6 มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี รองลงมา จำนวนร้อยละ 30.9 มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี และครูจำนวนร้อยละ 8.6 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี

วุฒิการศึกษา ครูจำนวนร้อยละ 90.8 มีวุฒิศู และจำนวนร้อยละ 9.2 ไม่มี ในจำนวนผู้ที่มีวุฒิศูจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวนร้อยละ 51.3 ต่ำกว่าอนุปริญญา น้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 11.7 เคยได้รับการศึกษาการสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอก

หรือโท จำนวนร้อยละ 15.4 และจำนวนร้อยละ 84.6 ไม่เคยได้รับการศึกษาการสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทเลย

ครูผู้สอนภาษาไทยส่วนใหญ่ไม่มีวุฒिवิชาชีพอื่น จำนวนร้อยละ 87.0 มีเพียงจำนวนร้อยละ 13.0 เท่านั้น ที่มีวุฒिवิชาชีพอื่น ในจำนวนนี้มีผู้จบระดับต่ำกว่าอนุปริญญา จำนวนร้อยละ 65.8 อนุปริญญา จำนวนร้อยละ 23.7 และปริญญาตรี จำนวนร้อยละ 10.5

ในด้านประสบการณ์ในการสอนของครูผู้สอน จำนวนร้อยละ 42.8 อยู่ระหว่าง 2 ปีหรือต่ำกว่า รองลงมา ครูจำนวนร้อยละ 26.0 มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 3-4 ปี และครูจำนวนร้อยละ 7.2 มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 7-8 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การเข้ารับการฝึกอบรมการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา		
เคย	162	55.5
ไม่เคย	130	44.5
ระยะเวลาที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมมาแล้ว		
1 - 2 ปี	62	38.3
3 - 4 ปี	50	30.9
5 - 6 ปี	24	14.8
มากกว่า 6 ปี	26	16.0
การเข้ารับการฝึกอบรมการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมร		
เคย	43	14.7
ไม่เคย	249	85.3
ระยะเวลาที่เคยเข้ารับการฝึกอบรมมาแล้ว		
1 - 2 ปี	15	34.9
3 - 4 ปี	15	34.9
5 - 6 ปี	9	20.9
มากกว่า 6 ปี	4	9.3
การพูดภาษาเขมร		
พูดได้	244	83.6
พูดไม่ได้	48	16.4
ระดับของการพูด		
พูดสื่อความหมายได้เป็นบางคำ	46	18.9
พูดสื่อความหมายพอใช้ได้	41	16.8
พูดสื่อความหมายได้ดี	49	20.0
พูดสื่อความหมายได้ดีมาก	116	44.2

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การจัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา		
จัด	268	91.8
ไม่ได้จัด	24	8.2
รูปแบบของการจัด		
ชั้นอนุบาล 1 - 2	12	4.5
ชั้นเด็กเล็ก	259	96.6
จำนวนของนักเรียนที่เคยเรียนชั้นอนุบาลหรือชั้นเด็กเล็กมาแล้ว		
ร้อยละ 25 หรือต่ำกว่า	24	8.2
ร้อยละ 26 - 50	22	7.5
ร้อยละ 51 - 75	36	12.3
ร้อยละ 76 - 99	119	40.8
ร้อยละ 100	91	31.2
ร้อยละของครอบครัวนักเรียนที่มีวิทยุหรือโทรทัศน์		
ร้อยละ 0.00	12	4.1
ร้อยละ 1 - 25	117	40.0
ร้อยละ 26 - 50	68	23.3
ร้อยละ 51 - 75	65	22.3
ร้อยละ 76 - 99	26	8.9
ร้อยละ 100	4	1.4
สาเหตุที่ได้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
ได้รับการมอบหมาย	212	72.6
เพื่อนครูสนับสนุน	24	8.2
มีความถนัดเป็นพิเศษ	10	3.4

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
ชอบสอนเด็กเล็ก	34	11.6
อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
ภูมิใจที่นักเรียนอ่านและเขียนได้	12	4.1
ความรู้สึกที่มีต่อการสอน		
ชอบมาก	162	55.5
เฉย ๆ	62	21.2
ชอบน้อย	56	19.2
ไม่ชอบเลย	12	4.1

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ครูผู้สอนภาษาไทยส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 จำนวนร้อยละ 55.5 และไม่เคยเลยจำนวนร้อยละ 44.5 จำนวนร้อยละ 38.3 เคยได้รับการฝึกอบรมมาแล้วเมื่อ 1-2 ปี รองลงมาจำนวนร้อยละ 30.9 เมื่อ 3-4 ปี

ครูผู้สอนภาษาไทยส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น จำนวนร้อยละ 14.7 และไม่เคยเลย จำนวนร้อยละ 85.3 ระยะเวลาที่ครูเคยได้รับการฝึกอบรมมาแล้วปรากฏว่ามีจำนวนร้อยละ 34.9 เท่ากัน เคยได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว 1-2 ปี และ 3-4 ปี

การพูดภาษาเขมรครูผู้สอนส่วนใหญ่พูดได้ จำนวนร้อยละ 83.6 พูดไม่ได้จำนวนร้อยละ 16.4 ส่วนใหญ่พูดสื่อความหมายได้ดีมาก จำนวนร้อยละ 44.2 รองลงมาพูดสื่อความหมายได้ดี จำนวนร้อยละ 20.0 และพูดสื่อความหมายพอใช้ได้น้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 16.8

ครูจำนวนร้อยละ 91.8 ตอบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนในระดับก่อนการประถมศึกษา และไม่ได้จัด จำนวนร้อยละ 8.2 โดยจัดเป็นชั้นเรียนประเภทชั้นเด็กเล็ก จำนวนร้อยละ 96.6 ชั้นอนุบาล 1-2 จำนวนร้อยละ 4.5 นักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 76-99 เคยผ่านการเรียนในระดับชั้นอนุบาล หรือชั้นเด็กเล็กมาก่อน จำนวนร้อยละ 40.8 รองลงมานักเรียนร้อยละ 100 เคยผ่านการเรียนมาแล้ว จำนวนร้อยละ 31.2 และนักเรียนร้อยละ 26-50 เคยผ่านการเรียนมาน้อยที่สุด จำนวนร้อยละ 7.5

จำนวนครอบครัวของนักเรียนที่มีวิทยุหรือโทรทัศน์ ครูจำนวนร้อยละ 40.0 ตอบว่ามีร้อยละ 1-25 รองลงมาครูจำนวนร้อยละ 23.3 ตอบว่ามีร้อยละ 26-50 และครูจำนวนร้อยละ 22.3 ตอบว่ามีร้อยละ 51-75

ครูผู้สอนภาษาไทยส่วนใหญ่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะได้รับการมอบหมาย จำนวนร้อยละ 72.6 รองลงมาชอบสอนเด็กเล็ก จำนวนร้อยละ 11.6 เพื่อนครูสนับสนุน จำนวนร้อยละ 8.2

ความรู้สึกของครูผู้สอน ชอบการสอนภาษาไทยมาก มากที่สุด จำนวนร้อยละ 55.5 รองลงมา เฉย ๆ จำนวนร้อยละ 21.2 และชอบน้อย จำนวนร้อยละ 19.2

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการสอนภาษาไทยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การสอนซ่อมเสริม และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย สภาพและปัญหาอื่น ๆ

ด้านการเตรียมการสอน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสภาพก่อนการสอน

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การเตรียมการสอนของครู		
เตรียมล่วงหน้าทุกครั้ง	160	54.8
เตรียมล่วงหน้าบางครั้ง	132	45.2

จากตารางที่ 3 แสดงว่าครูผู้สอนได้มีการเตรียมการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง มากที่สุด จำนวนร้อยละ 54.8 เตรียมล่วงหน้าบางครั้ง จำนวนร้อยละ 45.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 อันดับและการ เรียงลำดับน้ำหนักของคำตอบ จำแนกตามการให้ความสำคัญต่อการ
เตรียมการสอน

รายการ	อันดับ/น้ำหนัก							น้ำหนัก รวม	อันดับ
	1	2	3	4	5	6	7		
	(7)	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
การให้ความสำคัญต่อการเตรียม การสอน									
บันทึกการสอน	175	27	30	28	19	13	-	1,732	1
กิจกรรมการเรียน การสอน	54	141	49	38	10	-	-	1,651	2
สื่อการสอน	13	82	128	54	13	2	-	1,482	3
การวัดและ ประเมินผล	2	4	20	79	139	47	1	966	5
ตัวผู้เรียน	42	32	55	75	76	11	1	1,267	4
ภาษาเขมรที่จะใช้ใน การสอน	4	4	9	17	36	217	5	712	6
อื่น ๆ (โปรดระบุ)									
สถานที่, บรรยากาศ	3	1	-	1	-	1	12	45	7

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญของการเตรียมบันทึกการสอนเป็น
อันดับ 1 กิจกรรมการเรียนการสอนอันดับ 2 สื่อการเรียนอันดับ 3 ตัวผู้เรียนอันดับ 4
การวัดและประเมินผล อันดับ 5 ภาษาเขมรที่จะสอนอันดับ 6 และอื่น ๆ โปรดระบุ
(สถานที่, บรรยากาศ) เป็นอันดับสุดท้ายอันดับ 7

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเตรียมการสอน

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การทำบันทึกการสอนประจำวัน		
ทำเสมอ	212	72.6
ทำเป็นบางครั้ง	72	24.7
ไม่ทำเลย	8	2.7
รูปแบบที่ได้		
คิดขึ้นเอง	42	14.4
โรงเรียนกำหนด	66	22.6
กลุ่มโรงเรียนกำหนด	105	35.9
ข้อบันทึกการสอนสำเร็จรูปจากสำนักพิมพ์	30	10.3
อื่น ๆ (โปรดระบุ)		
สำนักงานการประถมศึกษากำหนด	49	16.8
การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนจากคู่มือการสอนภาษาไทยหรือแผนการสอนภาษาไทย		
เตรียมครบทุกกิจกรรม	75	25.7
เตรียมบางกิจกรรม เพราะบางกิจกรรมไม่เหมาะที่จะนำมาสอน, เวลาไม่พอ	206	70.5
ไม่ได้เตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนเลย		
เพราะใช้ประสบการณ์เดิม	2	0.7
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ใช้บทเรียนสำเร็จรูป (RIT)	9	3.1

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การเตรียมสื่อการสอน		
เป็นสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือครูและแผน		
การสอนในบทเรียนแต่ละบท	252	86.3
เป็นสื่อการสอนพิเศษที่คิดขึ้นเองสำหรับ		
นักเรียนที่พูดภาษาเขมร	89	30.5
(บัตรคำมีรูปภาพ, สมุดภาพมีคำอธิบาย, แผนภูมิคำไทย-เขมร)		
การเตรียมเครื่องมือวัดผลความสามารถทางภาษาไทย		
เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเอง	155	53.1
เป็นเครื่องมือที่บุคคลอื่นสร้างขึ้น	126	43.2
เป็นเครื่องมือที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทุกข้อ	182	62.3
เป็นเครื่องมือที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายบางข้อ	108	37.0
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ใช้การสังเกต		
การสัมภาษณ์ ตรวจสอบผลงานเป็นบางครั้ง	6	2.1
การวัดความสามารถพื้นฐานทางภาษาไทยของนักเรียน		
ความสามารถในการพูดภาษาไทยของนักเรียน	194	66.4
ความสามารถในการฟังและเข้าใจความหมาย		
ที่ครูพูด	257	88.0
ความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำและ		
คำสั่งได้	236	80.8
การรู้จักสระและพยัญชนะไทย	174	59.6
ความสามารถในการเขียนสระและพยัญชนะไทย	174	59.6
อื่น ๆ (โปรดระบุ) การออกเสียงพยัญชนะไทย		
และสระไทย	10	3.4

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ทำบันทึกการสอนประจำวันเสมอ จำนวน ร้อยละ 72.6 ทำเป็นบางครั้ง จำนวนร้อยละ 24.7 และไม่ทำเลย จำนวนร้อยละ 2.7 โดยใช้รูปแบบกลุ่มโรงเรียน กำหนดมากที่สุด จำนวนร้อยละ 35.9 รองลงมาโรงเรียนกำหนด จำนวนร้อยละ 22.6

การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน จากคู่มือการสอนภาษาไทย หรือแผนการสอน ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอนส่วนใหญ่เตรียมขงกิจกรรม จำนวนร้อยละ 70.5 รองลงมา เตรียมครบทุกกิจกรรม จำนวนร้อยละ 25.7

การเตรียมสื่อการสอน ครูผู้สอนจะเตรียมจากสื่อการสอนที่กำหนดไว้ในคู่มือครูและ แผนการสอนในบทเรียนแต่ละบท จำนวนร้อยละ 86.3 และเตรียมสื่อการสอนพิเศษที่คิดขึ้นเอง สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น จำนวนร้อยละ 30.5

การเตรียมเครื่องมือวัดผลความสามารถทางภาษาไทย ครูผู้สอนได้สร้างเครื่องมือที่ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทุกข้อ มากที่สุด จำนวนร้อยละ 62.3 รองลงมา เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้น เอง จำนวนร้อยละ 53.1 การเตรียมตัวผู้เรียน เพื่อให้พร้อมในการเรียนภาษาไทย ครูผู้สอน จำนวนร้อยละ 88.0 ได้ทดสอบความสามารถในการฟัง และเข้าใจความหมายที่ครูพูด รองลงมา จำนวนร้อยละ 80.0 ได้ทดสอบความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำและคำสั่งได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการกำหนดการใช้ภาษา
ของนักเรียนและการดำเนินกิจกรรม

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การพูดภาษา เขมรกับนักเรียนในขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน		
เคย	233	79.8
ไม่เคย	59	20.2
สาเหตุที่พูด		
อธิบายความหมายของคำ วลี หรือประโยค ในบทเรียนที่นักเรียนไม่เข้าใจ	211	90.6
อธิบายความหมายของคำ วลี หรือประโยค ที่จำเป็นต้องใช้ในชั้นเรียน เช่น นั่งลง ห้ามคุยกัน	111	47.6
สนทนากับนักเรียนในเรื่องทั่ว ๆ ไป	70	30.0
อื่น ๆ (ไปรตระบุ) ออกคำสั่ง, คำแนะนำ	17	7.3
การใช้ภาษาของนักเรียน		
ให้นักเรียนพูดภาษาเขมรกับครูได้ โดยครูจะแบ่ง เป็นภาษาไทยแล้วให้นักเรียนพูดตาม	9	3.1
ให้นักเรียนพูดกับครูและเพื่อน ๆ ได้ทั้งภาษาเขมร และภาษาไทย	33	11.3
ให้นักเรียนพูดภาษาเขมรกับเพื่อน ๆ ได้ แต่ต้อง พูดภาษาไทยกับครู	136	46.6
ไม่อนุญาตให้นักเรียนใช้ภาษาเขมรในห้องเรียน เลย	97	33.2
อื่น ๆ (ไปรตระบุ)		
ให้นักเรียนฝึกพูดภาษาไทยกับเพื่อน ๆ	17	5.8

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน		
ดำเนินการได้ครบทุกกิจกรรม	70	24.0
ดำเนินการได้บางส่วน	213	73.0
ดำเนินการได้น้อยมาก (ไปรตระบุเหตุผลอื่น ๆ)		
เวลาไม่พอ	9	3.0

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 79.8 เคยพูดภาษาเขมรกับนักเรียน ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวนร้อยละ 20.2 ไม่เคยพูดภาษาเขมรกับนักเรียน ส่วนใหญ่พูดกับนักเรียนเพื่ออธิบายความหมายของคำ วลี หรือประโยคในบทเรียนที่นักเรียนไม่เข้าใจมากที่สุด จำนวนร้อยละ 90.6 รองลงมาจำนวนร้อยละ 47.6 อธิบายความหมายของคำ วลี หรือประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในชั้นเรียน เช่น นั่งลง ห้ามคุยกัน

ถ้านักเรียนอยู่ในห้องเรียน ครูจำนวนร้อยละ 46.6 อนุญาตให้นักเรียนพูดภาษาเขมรกับเพื่อน ๆ ได้ แต่ต้องพูดภาษาไทยกับครูมากที่สุด รองลงมาครูจำนวนร้อยละ 33.2 ไม่อนุญาตให้นักเรียนใช้ภาษาเขมรในห้องเรียนเลย

การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 73.0 ได้ทำตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบันทึกการสอนได้บางส่วน รองลงมาครูจำนวนร้อยละ 24.0 ดำเนินการได้ครบทุกกิจกรรม และครูจำนวนร้อยละ 3.0 ดำเนินการได้น้อยมาก

ตารางที่ 7 อันดับและการเรียงลำดับน้ำหนักของคำตอบ จำแนกตามทักษะที่จำเป็นสำหรับการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น

รายการ	อันดับ/น้ำหนัก				น้ำหนัก รวม	อันดับ
	1 (4)	2 (3)	3 (2)	4 (1)		
ทักษะที่จำเป็นมากที่สุด						
การพูด	101	164	19	8	942	2
การฟัง	161	78	26	27	957	1
การอ่าน	19	37	215	21	638	3
การเขียน	11	13	32	236	383	4

จากตารางที่ 7 แสดงว่าครูผู้สอนให้ความสำคัญกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น อันดับ 1 การฟัง อันดับ 2 การพูด อันดับ 3 การอ่าน และอันดับสุดท้าย การเขียน

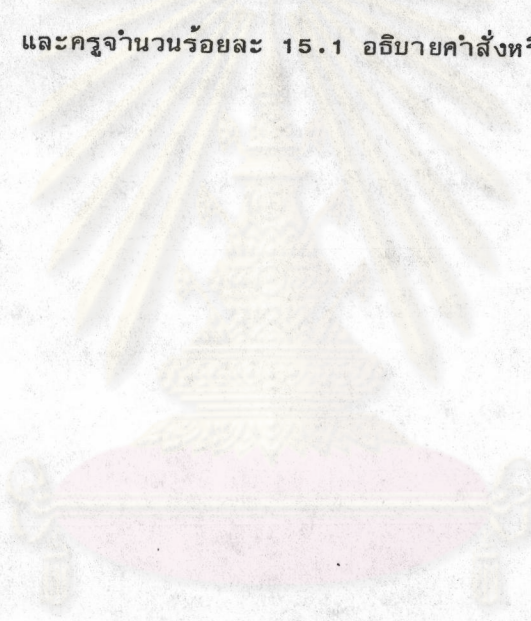
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการสอนทักษะการฟัง

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วิธีสอนทักษะการฟังแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น		
ให้ฟังภาษาไทยก่อน แล้วแปลเป็นภาษาเขมร	175	60.0
ให้ฟังภาษาเขมรก่อน แล้วแปลเป็นภาษาไทย	45	15.4
ให้ฟังภาษาไทยอย่างเดียว	154	52.7
ให้ฟังภาษาเขมรอย่างเดียว	2	0.7
อื่น ๆ (โปรดระบุ) แปลเป็นภาษาเขมรเฉพาะ คำที่มีปัญหา	41	14.0
นักเรียนฝึกทักษะการฟังจาก		
วิทยากร เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	8	2.7
เทปบันทึกเสียง	68	23.3
เพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน	194	66.4
ครูผู้สอน	270	92.5
โทรทัศน์	39	13.4
วิทยุ	134	45.9
วิธีการที่ใช้เพื่อให้ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง		
อธิบายคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นภาษาไทยง่าย ๆ สั้น ๆ	272	93.2
อธิบายคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นภาษาเขมร	44	15.1
ใช้ภาษาท่าทางในการแสดงความหมาย	142	48.6
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ดูรูปภาพ, ให้นักเรียน ช่วยแปลเป็นภาษาเขมรให้เพื่อน	17	5.8

จากตารางที่ 8 แสดงว่า การสอนทักษะการฟังแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น ครูจำนวนร้อยละ 60.0 สอนโดยให้ฟังภาษาไทยก่อน แล้วแปลเป็นภาษาเขมร รองลงมา ครูจำนวนร้อยละ 52.7 ให้ฟังภาษาไทยอย่างเดียว และน้อยที่สุดครูจำนวนร้อยละ 0.7 ให้ฟังภาษาเขมรอย่างเดียว

การสอนทักษะการฟัง ครูจำนวนร้อยละ 92.5 ให้นักเรียนฟังจากครูผู้สอน ครูจำนวนร้อยละ 66.4 ให้ฟังจากเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน และครูจำนวนร้อยละ 45.9 ให้ฟังจากวิทยุ เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 93.2 จะอธิบายคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นภาษาไทยง่าย ๆ สั้น ๆ ครูจำนวนร้อยละ 48.6 ใช้ภาษาท่าทางในการแสดงความหมาย และครูจำนวนร้อยละ 15.1 อธิบายคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นภาษาเขมร

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการสอนทักษะการพูด

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
กิจกรรมที่ใช้ในการสอนทักษะการพูด		
ให้นักเรียนพูดอย่างอิสระ โดยครูจะช่วยแก้ไข		
สิ่งที่บกพร่อง	229	78.4
ฝึกเทียบเสียงพยัญชนะ เช่น ข→ค, ผ→ฟ	137	46.9
ฝึกผันวรรณยุกต์ให้ครบ 5 เสียง	135	46.2
เปรียบเทียบความหมายของคำ วลี หรือประโยค		
ง่าย ๆ ระหว่างภาษาไทยกับภาษาเขมร	102	34.9
ให้แรงเสริมทางบวก เช่น คำชมเชย เมื่อนักเรียน		
กล้าพูดหรือประสบผลสำเร็จในการพูด	227	77.7
ฝึกการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน, นักเรียนกับ		
นักเรียน โดยให้ใช้เฉพาะภาษาไทย	220	75.3
อธิบายความแตกต่างระหว่างหลักภาษาไทยกับภาษา		
เขมร (เช่น ดินสอหาย → หายดินสอ) แล้วฝึกพูด		
ให้ถูกต้อง	166	56.8
วิธีสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงตัวสะกดแม่ กก และ		
เสียงวรรณยุกต์		
ครูออกเสียงให้ฟังแล้วให้นักเรียนพูดตาม	279	95.5
นักเรียนฝึกพูดเองตามลำพัง	57	19.5
นักเรียนพูดพร้อมกับเพื่อน ๆ ทั้งชั้น	149	51.0
ฝึกพูดเปรียบเทียบตัวสะกดแม่ต่าง ๆ	185	63.4
ฝึกพูดการผันเสียงวรรณยุกต์ ครบ 5 เสียง	159	54.5
อื่น ๆ (ไปตระเวน) ออกมาแล้วข่าวหน้าชั้นเรียน	10	3.4

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่กล้าพูดภาษาไทยหรือพูดไม่ชัด		
ให้แรงเสริม เช่น การปรบมือ การพูดชมเชย	235	80.5
ให้ฝึกพูดกับครูแบบตัวต่อตัว	130	44.5
ให้ฝึกพูดกับเพื่อนที่พูดชัด	143	49.0
ให้สนทนากับครูบ่อย ๆ	203	69.5
อื่น ๆ (ไปรตระนุ) จัดกิจกรรมฝึกเล่าเรื่องสั้น ๆ	15	5.1

จากตารางที่ 9 แสดงว่า การสอนทักษะการพูด ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 78.4 ให้นักเรียนพูดอย่างอิสระ โดยครูจะช่วยแก้ไขสิ่งที่บกพร่อง จำนวนร้อยละ 77.7 ให้แรงเสริมทางบวก เช่น คำชมเชย เมื่อนักเรียนกล้าพูด หรือประสบผลสำเร็จในการพูด จำนวนร้อยละ 75.3 ฝึกการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน โดยให้ใช้เฉพาะภาษาไทย

วิธีสอนนักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงตัวสะกดและเสียงวรรณยุกต์ ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 95.5 จะออกเสียงให้ฟัง แล้วให้นักเรียนพูดตาม ครูจำนวนร้อยละ 63.4 ให้ฝึกพูดเปรียบเทียบตัวสะกดแม่ต่างๆและครูจำนวนร้อยละ 54.5 ให้ฝึกพูดการผันเสียงวรรณยุกต์ครบ 5 เสียง

ถ้านักเรียนไม่กล้าพูดภาษาไทยหรือพูดไม่ชัด ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 80.5 จะช่วยเหลือ โดยให้แรงเสริม เช่น การปรบมือ การพูดชมเชย ครูจำนวนร้อยละ 69.5 ให้สนทนากับครูบ่อย ๆ และครูจำนวนร้อยละ 49.0 ให้ฝึกพูดกับเพื่อนที่พูดชัด

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการสอนทักษะการอ่าน

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วิธีการสอนทักษะการอ่านพยัญชนะและสระ		
ออกเสียงแล้วให้นักเรียนออกตาม	273	93.5
ฝึกการอ่านเป็นรายบุคคล	221	75.7
แสดงความหมายเป็นภาษาท่าทาง	112	38.4
แสดงความหมายทั้งภาษาไทยและภาษาเขมร		
เช่น ค.ควาย = ค.กะโบ, ช.ช้าง = ช.ตำไล	79	27.1
เล่นเกมทายชื่อพยัญชนะและสระ	148	50.7
ร้องเพลงเกี่ยวกับพยัญชนะและสระ	187	64.0
อื่น ๆ (ไปรตระนุ) ให้นักเรียนอ่านก่อนแล้วครู แก้ไขข้อบกพร่อง	11	3.8
วิธีการสอนอ่านคำใหม่		
ฟังและแยกเสียงคำที่เหมือนหรือแตกต่าง ๆ กันได้	141	48.3
ฝึกอ่านตามครูแล้วนำมาฝึกอ่านเอง	206	70.5
ฝึกอ่านแบบแจกลูก สะกดคำ	255	87.3
อธิบายความหมายโดยใช้ภาษาท่าทาง	175	59.9
อธิบายความหมายโดยใช้รูปภาพ	233	79.8
อธิบายความหมายโดยใช้ภาษาเขมร	90	30.8
เอาคำใหม่มาแต่งประโยค	218	74.7
ฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดแม่ กก มากเป็นพิเศษ	37	12.7
ฝึกผันวรรณยุกต์ (' ' ' ') เทียบกับเสียง		
สามัญมากเป็นพิเศษ	65	22.3

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ในการสอนทักษะการอ่านพยัญชนะและสระ ครูผู้สอน
จำนวนร้อยละ 93.5 จะออกเสียงแล้วให้นักเรียนอ่านตาม ครูจำนวนร้อยละ 75.7 ฝึกการ
อ่าน เป็นรายบุคคล และครูจำนวนร้อยละ 64.0 ฝึกร้องเพลงเกี่ยวกับพยัญชนะและสระ

การสอนอ่านคำใหม่ ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 87.3 จะสอนโดยฝึกอ่านแบบแจกรูป
สะกดคำ ครูจำนวนร้อยละ 79.8 จะอธิบายความหมายโดยใช้รูปภาพ และครูจำนวนร้อยละ
74.7 นำคำใหม่มาแต่งประโยค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 อันดับและการเรียงลำดับน้ำหนักของคำตอบ จำแนกตามการสอนทักษะที่จำเป็นมากที่สุดในการเขียน

รายการ	อันดับ/น้ำหนัก							น้ำหนัก รวม	อันดับ
	1 (7)	2 (6)	3 (5)	4 (4)	5 (3)	6 (2)	7 (1)		
ทักษะที่จำเป็นมากที่สุดในการเขียน									
การฝึกกวาดสายตา	78	42	39	55	26	49	3	1,392	4
การฝึกบังคับมือ เช่น ขีดหรือวาดรูปตามแบบ	58	109	57	44	17	7	-	1,586	2
การฝึกบังคับมือให้สัมพันธ์กับตา	19	76	113	50	19	13	2	1,439	3
การฝึกทำนั่ง ทำจับดินสอและการวางสมุด	117	37	39	76	15	7	1	1,600	1
การฝึกเขียนพยัญชนะและสระ	12	21	26	41	166	24	2	1,052	5
การฝึกเขียนคำเพื่อให้รู้จักวางสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ให้ถูกที่	10	5	17	23	45	190	2	794	6
อื่น ๆ (ไปรตระบุ) เขียนคำตามคำบอก	1	2	1	3	4	2	6	58	7

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับทักษะที่จำเป็นมากที่สุด ในการเขียนอันดับ 1 คือ การฝึกทำนั่ง ทำจับดินสอ และการวางสมุด อันดับ 2 การฝึกบังคับมือ เช่น ขีดหรือวาดรูปตามแบบ อันดับ 3 การฝึกบังคับให้สัมพันธ์กับตา อันดับ 4 การฝึกกวาดสายตา อันดับ 5 การฝึกเขียนพยัญชนะและสระ อันดับ 6 การฝึกเขียนคำเพื่อให้รู้จักวางสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ให้ถูกที่ อันดับสุดท้าย อื่น ๆ (ไปรตระบุ) เขียนคำตามคำบอก

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเลือกวิธีเขียนเพื่อ
ฝึกทักษะการเขียน

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วิธีฝึกทักษะการเขียน		
การคัดตามแบบ	35	29.1
การคัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด	96	32.8
การเขียนคำตามคำบอก	49	16.8
การเติมสระและพยัญชนะในช่องว่าง	24	8.2
การเติมคำในช่องว่าง	12	4.1
การเลือกคำมาแต่งประโยค	8	2.7
การเรียงคำให้ได้ใจความ	14	4.8
การเขียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้	2	0.7
อื่น ๆ (โปรตระกูล) การเรียงความ	2	0.7

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 32.9 เลือกวิธีเขียนเพื่อฝึก
ทักษะการเขียนโดยการคัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด ครูจำนวนร้อยละ 29.1 ฝึกเขียนโดยการคัดตาม
แบบ และครูจำนวนร้อยละ 16.8 ฝึกเขียนโดยการเขียนคำตามคำบอก

ด้านการใช้สื่อการสอน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้สื่อการสอน

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การนำสื่อการสอนที่เตรียมไว้มาใช้		
นำมาใช้ครบถ้วนตามที่เตรียมไว้	38	13.0
นำมาใช้เป็นส่วนใหญ่	142	48.6
นำมาใช้ปานกลาง	104	35.6
นำมาใช้เป็นส่วนน้อย (ไปรตระบุเหตุผลสั้น ๆ)		
เวลาไม่พอ	8	2.7
ความจำเป็นที่ต้องใช้สื่อการสอน		
จำเป็น เพราะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น	240	82.2
ไม่จำเป็น เพราะเสียเวลามาก	52	17.8
การทดลองสื่อการสอนก่อนใช้		
ทดลอง	207	70.9
ไม่ทดลอง	85	29.1
จำนวนรายการที่ทดลอง		
ทุกรายการ	35	16.9
บางรายการเท่านั้น	172	83.1
ชนิดของสื่อการสอนที่ใช้		
สื่อที่ท่านผลิตขึ้นเอง (บัตรคำ สมุดภาพ แผนภูมิ)	211	72.3
สื่อสำเร็จรูป	274	93.8
สถานที่ที่มีสื่อการสอนสำเร็จรูป		
ศูนย์สื่อของโรงเรียน	164	59.9
ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน	56	20.4
ซื้อจากร้านที่ผลิตขาย	44	16.1
อื่น ๆ (ไปรตระบุ) สื่อของจริง	10	3.6

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
หนังสือหรือแบบฝึกหัด สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร		
มี (เป็นสมุดภาพประกอบคำอธิบาย)	17	5.8
ไม่มี	275	94.2

จากตารางที่ 13 แสดงว่าครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 48.6 นำสื่อการสอนที่เตรียมไว้มาใช้เป็นส่วนใหญ่ รองลงมา ครูจำนวนร้อยละ 35.6 นำมาใช้ปานกลาง และครูจำนวนร้อยละ 13.0 นำมาใช้ครบถ้วน ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 82.2 เห็นความจำเป็นของการใช้สื่อการสอน ครูจำนวนร้อยละ 17.8 ไม่เห็นความจำเป็นเลย ครูจำนวนร้อยละ 70.9 มีการทดลองใช้สื่อการสอนก่อนการสอน ครูจำนวนร้อยละ 29.1 ไม่ทดลอง โดยครูจำนวนร้อยละ 83.1 มีการทดลองเป็นบางรายการเท่านั้น และครูจำนวนร้อยละ 16.9 มีการทดลองใช้ทุกรายการ สื่อการสอน ครูจำนวนร้อยละ 93.8 ใช้สื่อสำเร็จรูป จำนวนร้อยละ 72.3 ใช้สื่อที่ผลิตขึ้นเอง สถานที่ที่มีสื่อการสอนสำเร็จรูป จำนวนร้อยละ 59.9 เป็นศูนย์สื่อของโรงเรียน จำนวนร้อยละ 20.4 เป็นศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีหนังสือหรือแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมร จำนวนร้อยละ 94.2 และมีจำนวนร้อยละ 5.8

ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการวัดและประเมินผล

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วิธีการประเมินความรู้พื้นฐานก่อนการสอนภาษาไทย		
การปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของครู เป็น ภาษาไทย	227	77.7
การใช้ภาษาท่าทางและให้นักเรียนที่พูดภาษา เขมรช่วยอธิบาย	85	29.1
การสัมภาษณ์หรือสนทนากับนักเรียน	240	82.2
การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	191	65.4
การพิจารณาจากผลงานนักเรียน	135	46.2
อุปกรณ์ของจริงและรูปภาพ	121	41.4
การทำแบบฝึกหัด	173	59.2
การใช้แบบทดสอบ	128	43.8

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 82.2 มีวิธีการประเมินผล
ความรู้พื้นฐานก่อนการสอนภาษาไทยโดยการสัมภาษณ์หรือสนทนากับนักเรียน รองลงมา
จำนวนร้อยละ 77.7 ประเมินโดยการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของครูเป็นภาษาไทย
และจำนวนร้อยละ 65.4 ประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ตารางที่ 15 อันดับและการเรียงลำดับน้ำหนักของคำตอบ จำแนกตามวิธีวัดผลที่ครูผู้สอนเลือก
ใช้มากที่สุด

รายการ	อันดับ/น้ำหนัก				น้ำหนัก รวม	อันดับ
	1 (4)	2 (3)	3 (2)	4 (1)		
วิธีวัดผลที่ใช้มากที่สุด						
การสังเกต	121	57	59	55	828	1
การตรวจผลงาน	79	98	77	38	802	2
การใช้ข้อทดสอบ	40	55	78	119	600	4
การสัมภาษณ์หรือการใช้ คำถาม	52	82	78	80	768	3

จากตารางที่ 15 แสดงว่า วิธีวัดผลที่ครูผู้สอนเลือกใช้มากที่สุด เป็นอันดับ 1 ได้แก่
การสังเกต อันดับ 2 การตรวจผลงาน อันดับ 3 การสัมภาษณ์หรือการใช้คำถาม และ
อันดับ 4 การใช้ข้อทดสอบ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขั้นตอนการประเมินผล
ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน และเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
ขั้นตอนการประเมินผลทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนตาม จุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น		
ศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับ จุดประสงค์	245	83.9
กำหนดวิธีการประเมินผล แต่ละจุดประสงค์	208	71.2
สร้างหรือหาเครื่องมือที่จะใช้ประเมินผล จุดประสงค์	218	74.7
กำหนด เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ให้ชัดเจน	197	67.5
กำหนดวันและเวลาที่จะประเมินผล แจ้งให้ นักเรียนทราบล่วงหน้า	89	30.5
ดำเนินการประเมินผลตามกำหนดการ	129	44.2
เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น		
เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ตรงกับที่ระบุไว้ในคู่มือ การวัดการ เรียนรู้ทุกประการ	198	67.8
ปรับ เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ให้ลดต่ำลง	94	32.2

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ขั้นตอนการประเมินผลทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน
ตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้นที่ครูจำนวนร้อยละ 83.9 ใช้มากที่สุดคือ ศึกษาและทำความเข้าใจ
เข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับจุดประสงค์ รองลงมาครูจำนวนร้อยละ 74.7 สร้างหรือหาเครื่องมือ
ที่จะใช้ประเมินผลจุดประสงค์ และครูจำนวนร้อยละ 71.2 กำหนดวิธีการประเมินผลแต่ละ
จุดประสงค์ เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 67.8 จะใช้เกณฑ์
ตรงกับที่ระบุไว้ในคู่มือการวัดผลการเรียนรู้ทุกประการ และจำนวนร้อยละ 32.2 ปรับเกณฑ์การ
ผ่านจุดประสงค์ให้ลดต่ำลง

ตารางที่ 17 อันดับและการเรียงลำดับน้ำหนักของคำตอบ จำแนกตามเกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญมากที่สุดที่ปรับให้ลดต่ำลง

รายการ	อันดับ/น้ำหนัก				น้ำหนัก รวม	อันดับ
	1 (4)	2 (3)	3 (2)	4 (1)		
เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญมากที่สุด ที่ปรับให้ลดต่ำลง						
การฟัง	32	10	17	35	227	3
การพูด	25	37	27	5	270	1
การอ่าน	9	38	40	7	237	2
การเขียน	28	9	10	47	206	4

จากตารางที่ 17 แสดงว่า เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญมากที่สุดที่ปรับให้ลดต่ำลง อันดับ 1 ได้แก่ การพูด อันดับ 2 การอ่าน อันดับ 3 การฟัง และอันดับ 4 การเขียน

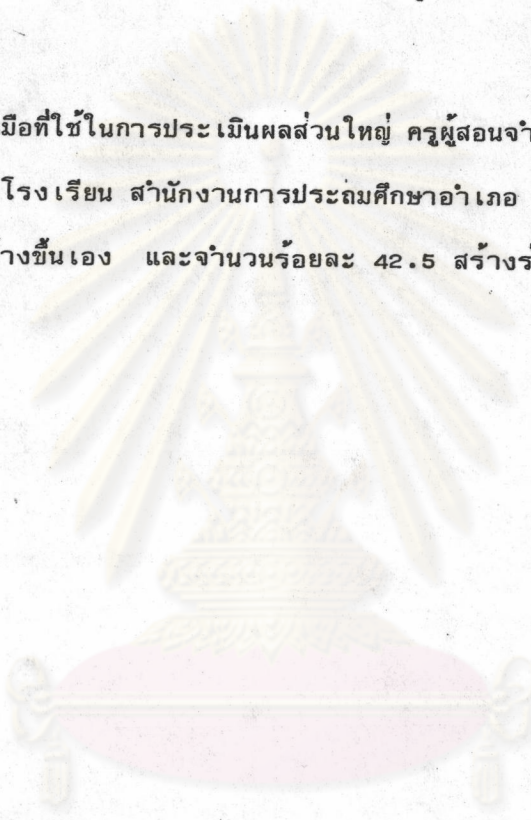
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการทดสอบการผ่าน จุดประสงค์และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วิธีการทดสอบการผ่านจุดประสงค์		
สร้างแบบทดสอบ 1 ชุด สอบจนกว่าจะผ่าน	86	29.5
ถ้าสอบไม่ผ่านครั้งแรก นำแบบทดสอบมาสลับข้อสอบใหม่	108	36.9
ใช้แบบทดสอบหลายชุด จนกว่าจะสอบผ่าน	98	33.6
ความพยายามของนักเรียนในการผ่านจุดประสงค์แต่ละข้อ		
1 ครั้ง	78	26.7
2 ครั้ง	177	60.6
3 ครั้งขึ้นไป	37	12.7
เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล		
สร้างขึ้นเอง	190	65.1
สร้างร่วมกับบุคคลอื่น ๆ	124	42.5
ได้มาจากแหล่งอื่น ๆ	222	76.0
ถ้ามาจากแหล่งอื่น ๆ		
กลุ่มโรงเรียน	166	74.7
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ	27	12.2
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด	2	0.9
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ชื่อจากสำนักพิมพ์	27	12.2

จากตารางที่ 18 แสดงว่า วิธีการทดสอบการผ่านจุดประสงค์ของครูผู้สอนในแต่ละ ครั้ง ถ้านักเรียนสอบไม่ผ่านครั้งแรก ครูจำนวนร้อยละ 36.9 จะนำแบบทดสอบมาสลับข้อสอบ ใหม่ รองลงมา จำนวนร้อยละ 33.6 ใช้แบบทดสอบหลายชุด จนกว่าจะสอบผ่าน และจำนวน ร้อยละ 29.5 สร้างแบบทดสอบ 1 ชุด สอบจนกว่าจะผ่าน ความพยายามในการผ่านจุดประสงค์ แต่ละข้อ ครูจำนวนร้อยละ 60.6 ให้นักเรียนส่วนใหญ่สอบ 2 ครั้ง และจำนวนร้อยละ 26.7 ให้สอบ 1 ครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลส่วนใหญ่ ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 76.0 ได้มาจาก แหล่งอื่น ๆ (กลุ่มโรงเรียน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และซื้อจากสำนักพิมพ์) จำนวน ร้อยละ 65.1 สร้างขึ้นเอง และจำนวนร้อยละ 42.5 สร้างร่วมกับบุคคลอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 อันดับและการเรียงลำดับน้ำหนักของคำตอบ จำแนกตาม เครื่องมือที่สำคัญมากที่สุด
ในการประเมินผลการเรียนการสอน

รายการ	อันดับ / น้ำหนัก							น้ำหนัก รวม	อันดับ
	1	2	3	4	5	6	7		
	(7)	(6)	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		
เครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการ ประเมินผลการเรียนการสอน									
คำศัพท์	48	28	47	38	53	35	43	1,419	5
การจำแนกคำ	21	52	46	73	51	35	14	1,510	4
การอ่าน	79	67	64	36	31	10	5	1,829	1
การใช้ภาษา	87	57	33	56	36	18	5	1,781	2
การสะกดคำ	33	69	63	42	58	21	6	1,642	3
การเขียนเรื่อง	12	11	23	29	31	116	70	998	6
การคัดลายมือ	12	8	16	18	32	57	149	786	7

จากตารางที่ 19 แสดงว่า เครื่องมือที่สำคัญมากที่สุดใน การประเมินผลการเรียน
การสอน ครูผู้สอนเลือกเป็นอันดับ 1 คือ การอ่าน อันดับ 2 การใช้ภาษา อันดับ 3 การสะกด
คำ อันดับ 4 การจำแนกคำ อันดับ 5 คำศัพท์ อันดับ 6 การเขียนเรื่อง และอันดับสุดท้าย
การคัดลายมือ

การสอนซ่อมเสริม

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการสอนซ่อมเสริม

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
วิธีคัดเลือกนักเรียน เข้ากลุ่ม เพื่อสอนซ่อมเสริม		
สังเกตการฟัง, พูด, อ่าน และเขียน	237	71.2
สังเกตการทำแบบฝึกหัด	198	67.8
สังเกตพฤติกรรมในขณะที่เรียนและทำงาน	229	78.4
ใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นมาประเมินผล	106	36.3
ใช้แบบทดสอบมาตรฐานประเมินผล	55	18.8
ศึกษาเด็กเป็นรายกรณี	185	63.4
สัมภาษณ์ครูที่เคยสอนมา	72	24.7
สัมภาษณ์นักเรียนหรือผู้ปกครอง	64	21.9
การจัดการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น		
จัด	283	96.9
ไม่ได้จัด	9	3.1
รูปแบบการจัดการสอนซ่อมเสริม		
เรียกนักเรียนมาสอน ขณะที่นักเรียนคนอื่น ๆ		
กำลังทำงาน	129	45.6
สอนซ่อมเสริมทั้งชั้นในเวลาเรียนปกติ	119	42.0
ให้นักเรียนที่พูดภาษาเขมรและเรียนเก่ง		
ช่วยสอน	149	52.7
ให้ครูที่พูดภาษาเขมรได้ ช่วยสอน	28	9.9
ให้งานเพิ่มเติม เช่น แบบฝึกหัด อ่านหนังสือ	170	60.1
ให้แบบเรียนสำเร็จรูป	39	13.8
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ให้ผู้ปกครองสอนให้	30	10.6

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
ช่วง เวลาดำเนินการสอนซ่อม เสริม		
ช่วง เช้าก่อน เข้า เรียนตามปกติ	24	8.5
ช่วงหยุดพักกลางวัน	48	17.0
ช่วงหลัง เลิก เรียน	144	50.9
วันเสาร์-อาทิตย์หรือวันหยุดราชการอื่น ๆ	21	7.4
ดำเนินการในขณะที่ปฏิบัติการสอนตามปกติ	46	16.3
ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมแต่ละครั้ง		
10 - 15 นาที	74	26.1
16 - 25 นาที	97	34.3
26 - 35 นาที	78	27.6
36 นาทีขึ้นไป	34	12.0

จากตารางที่ 20 แสดงว่า วิธีคัดเลือกนักเรียนเข้ากลุ่ม เพื่อสอนซ่อมเสริมครูผู้สอน จำนวนร้อยละ 81.2 ใช้วิธีสังเกตการฟัง พูด อ่าน และเขียน จำนวนร้อยละ 78.4 สังเกตพฤติกรรมในขณะที่เรียนและทำงาน และจำนวนร้อยละ 67.8 สังเกตการทำแบบฝึกหัด โรงเรียน จำนวนร้อยละ 96.9 มีการจัดสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น จำนวนร้อยละ 3.1 ไม่ได้จัด รูปแบบการจัดสอนซ่อมเสริม ครูจำนวนร้อยละ 60.1 ใ้ทำงานเพิ่มเติม เช่น แบบฝึกหัด อ่านหนังสือ ครูจำนวนร้อยละ 52.7 ใ้ให้นักเรียนที่พูดภาษาเขมรและเรียนเก่งช่วยสอน ช่วงเวลาที่ดำเนินการสอนซ่อมเสริม ครูจำนวนร้อยละ 50.9 ใช้ช่วงหลังเลิกเรียน ครูจำนวนร้อยละ 17.0 ใช้ช่วงหยุดพักกลางวัน ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริมแต่ละครั้ง ครูจำนวนร้อยละ 34.3 ใช้เวลา 16-25 นาที รองลงมาจำนวนร้อยละ 27.6 ใช้เวลา 26-35 นาที และจำนวนร้อยละ 26.1 ใช้เวลา 10-15 นาที

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
กลุ่มทักษะภาษาไทย

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เลือกจัด		
การเล่นเกมปฏิบัติตามคำสั่ง	216	74.0
การเล่นเกมทายความหมายของคำไทย-เขมร	94	32.2
การจัดทำสมุดคำไทย-เขมร	16	5.5
การจัดป้ายนิเทศคำไทย-เขมร อธิบายรูปภาพ ที่นำมาจัดแสดง	15	5.1
การประกวดอ่านคล่อง เขียนคล่อง	247	84.6
การแข่งขันการเล่านิทาน	124	42.5
การแข่งขันการคิดลายมือ	246	84.2
อื่น ๆ (ไปรตระนู) การแข่งขันการเรียงความ	6	2.1
ระดับของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนร่วม		
ห้องเรียน	264	90.4
โรงเรียน	205	70.2
กลุ่มโรงเรียน	112	38.4
อำเภอ	21	7.2
จังหวัด	10	3.4
ประเทศ	3	1.0

ตารางที่ 21 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
การสนับสนุนต่อการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรจากผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน		
มาก	90	30.8
ปานกลาง	168	57.5
น้อย (ไปตระหนุเหตุผลสั้น ๆ) ไม่เห็นความสำคัญ, ไม่มีงบประมาณ	34	11.7

จากตารางที่ 21 แสดงว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 84.6 เลือกจัดได้แก่ การประกวดอ่านคล่อง เขียนคล่อง รองลงมา จำนวนร้อยละ 84.2 เป็นการแข่งขันการคัดลายมือ และจำนวนร้อยละ 74.0 เป็นการเล่นเกมที่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ระดับของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนร่วม จำนวนร้อยละ 90.4 ได้แก่ ระดับห้องเรียน จำนวนร้อยละ 70.2 ระดับโรงเรียน และจำนวนร้อยละ 38.4 ระดับกลุ่มโรงเรียน การสนับสนุนต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจากผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียน จำนวนร้อยละ 57.5 อยู่ในระดับปานกลาง จำนวนร้อยละ 30.8 อยู่ในระดับมาก และจำนวนร้อยละ 11.7 อยู่ในระดับน้อย (ไม่เห็นความสำคัญ, ไม่มีงบประมาณ)

สภาพและปัญหาอื่น ๆ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลกระทบปัญหาและวิธีแก้ไข ที่เกิดจากการพูดภาษา เขมรของนักเรียนต่อการสอนภาษาไทย

รายการ	จำนวน (N = 292)	ร้อยละ
ผลกระทบต่อการสอนภาษาไทย		
การจัดการ เรียนการสอนทำไม่ได้เต็มที่	126	43.2
สื่อความหมายกับนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร	240	82.2
นักเรียนไม่ยอมมาโรงเรียน เพราะอายุ เรียนไม่รู้เรื่อง ฯลฯ	32	11.0
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะคำนึงถึง นักเรียนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น จึงทำให้ สอนไม่ทันหรือสอนไม่ตรงตามหลักสูตร	106	36.3
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ต้องใช้เวลาในการสอน มากกว่าที่กำหนดให้	18	6.2
การแก้ไขปัญหานักเรียนพูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น		
ทำโครงการ เสนอโรงเรียนให้วางระเบียบให้ทุกคน พูดภาษาไทยเมื่ออยู่ในโรงเรียน	83	28.4
ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้พยายามพูดภาษาไทย กับนักเรียนให้มากที่สุด	96	32.9
วางระเบียบให้นักเรียนพูดภาษาไทยระหว่างเรียน ในชั้นเรียน	206	70.5
ทำโครงการที่สอนน้อง คือให้นักเรียนชั้นสูงสุด ช่วย สอนทักษะการพูดภาษาไทยให้แก่เด็กเรียนที่พูดภาษา เขมร	98	33.6
อื่น ๆ (โปรดระบุ) ในเวลาว่างให้นักเรียนมาฝึก อ่านหนังสือกับครู	7	2.4

จากตารางที่ 22 แสดงว่า ผลกระทบที่เกิดจากการพูดภาษาเขมรของนักเรียน จำนวนร้อยละ 82.2 ได้แก่ สื่อความหมายกับนักเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร รองลงมา จำนวน ร้อยละ 43.2 การจัดการเรียนการสอนทำไม่ได้เต็มที่ และจำนวนร้อยละ 36.3 การจัด กิจกรรมการเรียนการสอนจะคำนึงถึงนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น จึงทำให้สอนไม่ทัน หรือสอนไม่ตรงตามหลักสูตร

การแก้ไขปัญหาให้นักเรียนพูดภาษาเขมรเป็นภาษาถิ่น ครูผู้สอนจำนวนร้อยละ 70.5 วางระเบียบให้นักเรียนพูดภาษาไทย ระหว่างเรียนในชั้นเรียน รองลงมาจำนวนร้อยละ 33.6 ทำโครงการที่สอนน้อง คือ ให้นักเรียนชั้นสูงสุด ช่วยสอนทักษะการพูดภาษาไทยให้ แก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมร และจำนวนร้อยละ 32.9 ขอความร่วมมือจากผู้บริหารให้พยายาม พูดภาษาไทยกับนักเรียนให้มากที่สุด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช

2521 ในวิชาภาษาไทยให้เหมาะสมกับชุมชนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น

1. จัดทำคู่มือครู แผนการสอนพิเศษ สำหรับใช้กับชุมชนที่พูดภาษาเขมร
2. จัดทำพจนานุกรมไทย-เขมรสำหรับครู
3. จัดทำสื่อการสอนสำหรับชุมชนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่นโดยเฉพาะ
4. ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรพูดภาษาเขมรได้
5. ในแบบเรียนควรมีรูปภาพมาก ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก
6. ในระดับชั้นก่อนประถมศึกษาควรเน้นการใช้ภาษาไทยให้มากที่สุด
7. จัดทำหลักสูตรชั้นเด็กเล็กให้ชัดเจนมากกว่านี้ และต่อเนื่องถึงชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1

8. จัดทำแผนเตรียมความพร้อมให้ชัดเจนในเรื่องกิจกรรม, สื่อการสอน, และการวัดผลให้ละเอียด
9. ให้ความช่วยเหลือเห็นความสำคัญต่อชั้นพื้นฐานให้มากขึ้นกว่าเดิม
10. เนื้อหาในหลักสูตรมากเกินไป ควรปรับปรุงแก้ไข
11. จัดให้มีการอบรมครูผู้สอนภาษาไทยที่สอนในชุมชนที่พูดภาษาเขมร เป็นภาษาถิ่น
12. มีหนังสืออ่านประกอบเกี่ยวกับสภาพท้องถิ่น
13. เป็นหลักสูตรที่สามารถจัดกิจกรรมได้ง่ายและจัดได้หลายรูปแบบ เพื่อครูจะได้เลือกกิจกรรมที่ตัวเองถนัด และสามารถสอนได้
14. จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มาก
15. ควรกำหนดแบบเรียนที่ต่างไปจากส่วนกลางบ้าง เพื่อเน้นเฉพาะท้องถิ่น
16. จัดหาวิทยากรที่มีความสามารถในด้านการสอน การผลิตสื่อ ออกไปเสนอแนะแนวทางการสอนให้กับครูที่อยู่ในชุมชนที่พูดภาษาเขมร